

endnu længere og sige, at et slikt Apparat frembød meget stor Lighed med den saa forhadte og forbudte Trawl. Skulde vi gaa ganske radikalt til Værks med Fredningen her, vilde det være det mest rationelle at forbyde alt Garnfiskeri i Søerne i Marts og April. I § 9, b. er forbudt alt Fiskeri med Rnipper af L yng, Ris og andet lignende, men der er ikke nævnt noget bestemt Tidspunkt, naar det er forbudt. Jeg skulde næsten være tilbøjelig til at tro, at Meningen har været at forbyde det til enhver Tid, og det kan jeg ganske sympatisere med, forudsat, at L yngfiskeriet er saa skadeligt som beskrevet, hvormed jeg ikke har nogen Mening. I a. staar det omtalt, at Lyster af enhver Art, som paa Stage eller ved egen Vægt stødes i Fisk, er forbudt i Fredningstiden for Gedde og Ørred. Med Hensyn til denne Lyster kan jeg sige, at jeg vel saa godt som noget Medlem i denne Sal har den Ære at kende dette Redskab, men jeg ved ikke, om jeg nogen Sinde har haft fat paa en Lyster, som ved egen Vægt stødes i Fisk, jeg forstaar ikke denne Definition. Jeg kender kun saa Redskaber, der virke ved egen Vægt, og det er naturligvis i det hele det menneskelige Snille, som benytter Redskaberne, saa jeg tror, at denne Definition vil være mere vildledende end vejledende. Naar vi sige, at enhver Slags Lyster er forbudt for Gedde og Ørred uden at tilføje i Fredningstiden, vil det føre til, at man heller ikke maa dræbe en Gedde eller Ørred med Lyster, selv om Fredningstiden er forbi, og det vil saa sige, at vi give den en ekstraordinær Fredningstid uden for den i § 7 fastsatte. Man maatte hellere sige, at Brugen af Lyster af enhver Slags er forbudt f. Eks. i Tiden fra 1ste November til 1ste Januar og fra 15de Marts til 1ste Maj, hvis man da ikke vil gaa saa vidt, at man vil sige fra 1ste November til 1ste Maj. Jeg tror, at man derved kom til en bedre Bestemmelse, naar man satte et Tidspunkt, som enhver kan tage og føle paa, og i hvert Fald kan forstaa, naar han ser paa sin Almanak. Saa er der et Apparat, som spiller en lige saa drøvelende og ubeløggende Rolle under Geddernes og Ørredernes Vegetid som Lystren, det er nemlig Skydevaabnene. D'Her, som have været ude paa Landet i Paaskerferien, ville have hørt en evindeligt Skyden og Dundren paa alle Kanter, lige saa snart Solen staar op. Det er Geddeskydningen, der er i Gang. Og naar vi nu dog beskyttede Gedden og Ørreden mod Lystren i denne Tid, vilde det være lige saa rimeligt at beskytte den mod Skydevaaben. Og, ville vi indføre en ekstraordinær Beskyttelse, altsaa ud over den egentlige Fredningstid, hvilket

denne Paragraf ret forstaaet betyder, lad os saa ogsaa forbyde Brugen baade af Skydevaaben og Lyster til Fiskeri i Tiden fra 1ste November til 1ste Maj. Ved at forbyde Brugen af Skydevaaben ved Fiskeriet, opnaa vi en anden Ting. Det er jo saaledes, at vi frede Graaenderne og andre Mose- og Søfugle, som bygge hos os, og dem frede vi som Regel fra 1ste Februar, den Tid, hvor de pære sig og finde sig Reddepladser. Mange af dem begynde snart at lægge Æg, det kan vel i Reglen siges at være i April Maaned, naar det grønne begynder at komme frem, saa det kan skjule deres Reder. Men ved denne evindeligt Skydning ved alle Søer, Åer og Moser gøre vi i Virkeligheden Fredningen af denne og forskellige andre Fugle illusorisk, idet vi jage dem bort. Hvad kan det nytte, at Fuglen er fredet, naar den ikke kan være der for Skydningen? Det kan gerne være, at en ung And ikke ved, hvad det er, men en And fra det foregaaende Aar, der heldig har overstaet hele Sagnetæsonen, kan umulig undgaa at vide, hvad Bøsskvaldet betyder, og hvor farlig Skydningen er. Jeg tror, det vilde være ganske godt baade for Sagten og Fiskeriet, hvis vi indførte Bestemmelser desangaaende. At Brugen af giftige eller eksploderende Stoffer, Lygte eller Blussen med Jld forbydes, er rigtigt og fornuftigt. Noget lignende kende vi ogsaa fra Sagtloven. I § 10 er der givet Regler for Udarbejdelsen af Regulativer for saadanne Steder, hvor Fiskeriet tilkommer flere i Forening. Jeg vilde sætte Pris paa, om Reglerne for disse Ferskvandsregulativer saa vidt muligt kom i Overensstemmelse med de Regulativer, vi have givet under Forhandlingen her for vort Saltvandsfiskeris Vedkommende. Særlig savner jeg her Bestemmelse om Regulativernes Ophør. Der staar nemlig her, at det bliver at bringe til almindelig Kundskab for alle vedkommende, "hvorefter da de i Regulativet indeholdte Bestemmelser i Forbindelse med Forskrifterne i nærværende Lov fremtidig blive de gældende Regler for Fiskeriets Udøvelse i det paagældende Vand". Der staar "fremtidig", det betyder altsaa i al Evighed, saa længe denne Lov bestaar i alt Fald. Men ligesom jeg mener, det er rigtigt at give de fiskeberettigede Ret til Oprettelsen af et Regulativ for det bestemte Omraade, saaledes skulle vi ogsaa sørge for, at det ikke bliver dem til Byrde, og at de kunne blive af med det igen paa lovlig Maade. Det kunde passende ske efter de samme Regler, som vi have faaet indført i Saltvandsfiskeriloven. Vi skulle jo nu sørge for, at den Fiskerilov, vi lave her, ikke kommer i Strid